

Draga braćo i sestre,

danas je prvi muharrem, 1439. god. po Hidžri, odnosno 21. septembar, 2017. godine po Mīlādu. Zbog toga hoću da vas podsjetim na značajan sjećanja na današnji datum u povjesti islama. Tačno prije 1438 lunarnih godina posljednji Božiji poslanik Muhamed (a.s) je sa muslimanima napustio svoj rodni grad Mekku i nastanio se u susjedni grad Medinu. Čin preseljenja iz Mekke u Medinu naziva se Hidžra. A oni koji su neposredno sudjelovali u tome nazivaju se muhadžiri.

Dva su bitna razloga što se dogodila Hidžra. Prvi je neprijateljski odnos ljudi u Mekki prema Božijem Poslaniku i muslimanima. Ti ljudi se nazivaju mušrici.

A drugi razlog je prijateljski, uistinu bratski odnos ljudi u Medini prema njima. Ti ljudi se nazivaju Ensarije.

Oni su Alejhisselamu u mjestu Akaba više puta očitovali svoje prijateljsvo i svoje bratsvo. Susreti na Akabi između Muhameda (a.s.) i Medinjana bili su, dakle, povod za Hidžru. Motiv Poslanikove Hidžre objašnjen je u Kur'anu Časnom:

قال تعالي: إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَحِيمٌ

- Oni koji su vjerovali, i koji su hidžru učinili, i koji su se branili na Božijem putu, nadali su se Božijoj milosti. A Allah oprašta i milostiv je. (el-Beqareh, 218).

Hidžra je pokret od beznada do nada. To je snažna volja da se uvjeti laži promjene u uvjete istine. To je žarka čežnja duše da nađe svjetlo. Hidžra je bijeg od tjeskobe do slobode. To je vjera u obećanje da će dobro pobjediti. A zlo da će biti poraženo. Jer zlo ne može preživjeti.

قال تعالي: فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّمَّنْ ذَكَرَ أَوْ أُنتَىٰ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ
فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

- Nijedna vaša zasluga neće biti poništena, ni muškarcu ni ženi - vi ste svi jedno. Oni koji su se preselili (u Medinu) zato što su protjerani iz svojih domova (u Mekki), i koji su na putu Mome mučeni, i koji su boreći se poginuli, sigurno će biti oslobođeni grijeha rđavih djela njihovih i sigurno će biti uvedeni u džennet kroz koje će rijeke teći. To će njima biti nagrada od Allaha. A u Allaha je nagrada najljepša. (Āl Imran, 195)

Muhadžiri su ljudi koji su vjerovali u izlazak sunca makar su ga zaklanjali gusti oblaci. To su bili ljudi koji su čuli jasni glas i vidjeli očiti znak kojim putem treba ići u vječnost.

Muhadžiri su ljudi koji su znali razlikovati vječno dobro od prolaznog zla, istiniti govor od lažnih riječi.

قال تعالي: أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ .

- Zar mislite da ćete biti ostavljeni, a da Allah ne ukaže na one među vama koji se brane i koji, umjesto Allaha i Poslanika Njegovog i muslimana, nisu uzeli nikoga za prisna prijatelja? A Allah dobro zna što radite. (el-Tevbeh, 16).

Hidžra je bila događaj u kojem su se spojila ljudska srca u jednu misao koja je odredila tijek ljudske povijesti. Ona je bila ispit ljudske moći i nemoći da preuzme emanet kojeg su Zemlja i nebesa odbili. Ona je bila čin ljudske hrabrosti po kojoj se mjeri vrijednost čovjeka u odnosu na ostala Božija stvorenja.

قال تعالي: أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدُّوْكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ .

- Zar se nećete braniti od ljudi koji su zakletve svoje prekršili i planirali da protjeraju Poslanika, i prvi vas napali? Zar ih se bojite? Preče je da se Allaha bojite, ako vjerujete (el-Tevbeh, 13).

Strah je najveći neprijatelj zajedničkog dobra i pojedinačne sreće. Hidžra je pobijedila taj strah i zato o njoj sada možemo govoriti.

Mušrici su mogli unositi strah u sitne duše i u mala srca. Ali u velikoj duši hazreti Ebu Bekra i velikom srcu hazreti Alije nije bilo mjesta za strah. Umjesto straha bila je vjera. Bila je istina, i pravda, i pobjeda.

قال تعالي: كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ

Kako, kada oni, ako bi vas pobijedili, ne bi, kad ste vi u pitanju, ni srodsvo ni sporazum poštivali?! Oni vam se ustima svojim umiljavaju, ali im se srca protive, većina njih ne vjeruje. (el-Tevbah, 8).

Hidžra je bila teški čin odluke da se ostane ravnodušan u miru ili da se bori za slobodu. Bila je to pojedinačna odluka radi zajedničkog dobra, i zajednički čin radi pojedinačne sreće.

Eto zbog toga se Hidžra morala dogoditi. Da se zasluži pobjeda, da se poštuju sporazumi, da se razluče ljudi od neljudi, da se može živjeti u prijateljsvu i bratsvu.

وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

- Allah je zadovoljan prvim muslimanima, muhadžirima i ensarijama i svim onima koji ih slijede dobra djela čineći, a i oni su zadovoljni Njime. Za njih je On pripremio džennetske bašče kroz koje će rijeke teći, i oni će vječno i zauvijek u njima boraviti. To je veliki uspjeh. (el-Tevbeh, 100).

Kada su muhadžiri i ensarije postali jedno, mušrici su postali drugo.

Kada su se muhadžiri i ensarije pobratimili u vjeri i osnažili, mušrici su se razbratimili u širku i oslabili.

Kada su muhadžiri i ensarije podizali svoju zajednicu na međuljudskoj i međuvjerskoj slozi, mušrici su propadali u svojoj oholosti.

Kada su muhadžiri i ansarije dokazali svoju bratsku ljubav na Bedru i Uhudu, širk mušrika je izgubio smisao.

Kada su muhadžiri i ensarije pokazali svoju razboritost na Hudejbijji, mušrici su izgubili pamet.

Kada se Poslanik sa muhadžirima i ensarijama vratio u Mekku, mušrika više nije bilo. Kaba je oslobođena od širka. Zauvijek!

Draga braćo i sestre,

hidžra nije cilj sam po sebi. Hidžra je put da se dođe do cilja kojem su prvi muslimani težili i kojem treba danas da teže muslimani. A to je da žive u istini vjere u Jednog Boga i u pravdi ljudske zajednice.

Nosioci pokreta Hidžre su muhadžiri i ensarije. Dakle, oni koji razgone tamu i oni koji im pomažu da bi svijet ugledao svjetlo dana.

Muhadžiri među nama su oni koji se ne mire sa krivdom i sa ohološću mušrika koji ne poštuju čovjeka i njegovo dostojanstvo.

A ensarije su oni koji pomažu svakog onoga koji otvara nove putove vjere i znanja, koji radi na našem uspravljanju moralnom i kulturnom, ljudskom i patriotskom, znanstvenom i ekonomskom.

Poruka Hidžre govori nam da neke stvari ostavimo a neke da prihvatimo.

Govori nam da ostavimo praznu priču, a da se prihvatimo punoga posla.

Da ostavimo naivnost, a da prihvatimo ozbiljnost naše sudbine.

Da ostavimo prošlost na koju se ne možemo ponositi, a da prihvatimo budućnost u kojoj ćemo se ponositi.

Da ostavimo međusobno nepovjerenje, a da prihvatimo bratsko povjerenje.

Da ostavimo džehalet, a da prihvatimo znanje.

Da ostavimo lažno prijateljstvo, a da prihvatimo istinsko prijateljstvo.

Da ostavimo sve ono što je štetno za našu vjeru, porodicu, džemat, domovinu i Ummet, a da prihvatimo sve ono što je korisno za našu vjeru, porodicu, džemat, domovinu i Ummet.

S ovim mislima molim Boga (dž.š.) da nam se u novoj hidžretskoj 1439. godini omili vjera muhadžira i obistini bratska ljubav ensarija. Amin!

Svima u domovini i dijaspori od srca želim sve najbolje u novoj 1439. godini. Neka Allah dadne zdravlja i lične sreće svima nama. I neka u svijetu vlada mir i povjerenje među ljudima i narodima.

Amin!